

Núm. de Rotlle: TSJP 00000100/2019

Núm. de Causa: 8000176/2015

AUTE 6-2020

PARTS:

Apel·lant: Sra. R.C.S.

Advocada: Sra. Cristina BLANQUER BORONAT

Apel·lats: MINISTERI FISCAL

Administradors BPA

Advocat: Sr. Francesc BADIA GOMIS

Actors Civils:

G.D'A.

Advocat: Sr. Manuel PUJADAS DOMINGO

Srs. I.Z.B., A.M.Z.B. i X.E.M.

Advocat: Sr. Joan Miquel RASCAGNERES LLAGOSTERA

Srs. F.M.A.F., R.M.F. i J.B.C., J.M.I., i CASS.

Advocada: Sra. Sophie BELLOCQ ANNEY

Srs. J.A.P., A.A.V. i E.A.S.

Advocada: Sra. Bibiana ROSSA TORRES

Srs. B.R.S.

Advocat: Sr. Joan MONEGAL BLASI

Srs. J., E., S. i J.P.V. i J.P.G.

Advocat: Sr. Joan CASAJUANA GARRIGOS

Srs. J.P.B., C.B.O., M.M.S.C., M.F.B. i A.F.A.

Advocat: Sr. Joan Albert FARRE

COMPOSICIÓ DEL TRIBUNAL:

President: Sr. Yves PICOD

Magistrades: Sra. Marie CONTE

Sra. Fátima RAMÍREZ SOUTO (Ponent)

Andorra la Vella, a disset de gener del dos mil vint.

Reunida la Sala competent del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del magistrat Sr. Yves PICOD, i les magistrades Sra. Marie CONTE i Sra. Fátima RAMIREZ SOUTO, ha adoptat la resolució següent

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que per Aute de 17 de febrer del 2017 es va ordenar a les entitats bancàries del Principat el bloqueig preventiu i immediat dels comptes bancaris de, entre altres, de R.C.S. per un import de 162.000 euros.

II.-RESULTANT: Que contra l'esmentat Aute la representació de R.C.S. interposà recurs d'apel·lació davant del Tribunal de Corts que fou desestimat per aute de data 18 de febrer del 2019, contra el que la mateixa part va formular incident de nul·litat d'actuacions al·legant la vulneració dels drets a un procés degut, a una decisió fonamentada en dret i al dret a la jurisdicció perquè no es va resoldre la qüestió plantejada en el recurs sobre la condició de tercer de bona fe de R.C.S. i les mesures cautelars d'embargament i control de comptes van ser adoptades pel batlle instructor *inaudita parte* i no són ni proporcionals ni necessàries.

III.- RESULTANT: que el Tribunal de Corts per Aute de 14 de juny del 2019 va decidir no donar lloc a l'incident de nul·litat en considerar que l'aute de 18 de febrer del 2019 no va incórrer en incongruència ni en cap infracció processal ni defecte formal.

IV.-RESULTANT: que contra l'Aute de 14 de juny del 2019 la representació de R.C.S. va interposar recurs d'apel·lació davant de la Sala Penal del Tribunal Superior de Justícia, que va ser admès a tràmit i van formular al·legacions, impugnant el recurs, el Ministeri Fiscal, la representació lletrada de F.M.A.F., R.M.F., J.M.I., J.B.C. i la CASS, la representació lletrada del G. i la representació lletrada de B.P.D'A. SAU.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que la part recurrent formula recurs d'apel·lació, exposant bàsicament, que la resolució dictada en data 18 de febrer del 2019 pel Tribunal de Corts incorre en incongruència en no haver resolt les qüestions plantejades sobre la condició de tercer de bona fe de R.C.S. i la proporcionalitat de la mesura en relació a la mateixa, considerant vulnerats els drets a la jurisdicció, al procés degut i a obtenir una decisió fonamentada en dret,

Sol·licita la part recurrent que es revoqui la resolució recorreguda, s'estimi l'incident de nul·litat i es declari nul l'Aute recorregut, l'Aute de 18 de febrer del 2019 i s'acordi l'alliberament de l'import bloquejat de 166.000 euros i s'anul·lin les mesures de control de comptes o, subsidiàriament, es declari la nul·litat de l'aute de 17 de febrer de 2017 per a que la Sra. C. pugui ser escoltada abans d'acordar el bloqueig i control dels seus comptes.

Les pretensions de la part recurrent evidencien l'error en què incorre sobre l'abast de l'incident de nul·litat plantejat, ja que l'eventual estimació del recurs d'apel·lació només podria comportar la declaració de nul·litat de l'Aute de 18 de febrer del 2019, per a que el Tribunal de Corts dictés un altre esmenant els defectes determinants de la seva nul·litat.

II.-CONSIDERANT: Que la Llei 24/2018, del 18 d'octubre, del Codi de Procediment civil, conté una disposició final cinquena de modificació de la Llei Transitòria de Procediments Judicials, que en allò que aquí interessa introdueix un article 18 quater "Nul·litat de resolucions fermes", que estableix:

"1. Les persones que hagin estat part d'una sentència o una resolució fermes o que s'hi vegin afectades poden demanar al batlle o el tribunal que la va dictar que l'anul·li, tot fonamentant la petició en la vulneració de drets fonamentals per infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió, o en la incongruència de la sentència o la resolució, sempre que qui sol·licita la nul·litat no hagi pogut denunciar aquesta vulneració anteriorment.

2. L'incident de nul·litat es pot formular en el termini de tretze dies hàbils des de la notificació de la sentència o la resolució, o des que s'hagi tingut coneixement de la vulneració del dret. En aquest darrer cas, no poden haver transcorregut més de dos anys des del moment de la notificació de la sentència o la resolució definitiva.

3. El batlle o el tribunal, un cop rep l'incident de nul·litat, pot no admetre'l en cas que consideri, motivadament, que no té cap fonament. En cas contrari, el trasllada a les parts interessades perquè facin les al·legacions i proposin les proves oportunes en el termini de tretze dies hàbils. Posteriorment, el batlle o el tribunal competent, després de practicar les proves proposades que consideri útils, pertinents i necessàries per resoldre la demanda i les altres proves que decideixi d'ofici, resol mitjançant un aute dins els tretze dies hàbils següents.

4. Contra l'aute que no admet o que resol l'incident de nul·litat en primera instància es pot interposar un recurs d'apel·lació en el termini de tretze dies hàbils davant la sala competent del Tribunal Superior de Justícia, de la qual no poden formar part els magistrats que eventualment hagin resolt l'incident de nul·litat en primera instància. La sala competent pot no admetre el

recurs si considera, motivadament, que no té cap fonament. En cas contrari, trasllada el recurs a les parts interessades perquè facin les al·legacions i proposin les proves oportunes en el termini de tretze dies hàbils. Posteriorment, la sala competent, després de practicar les proves proposades que consideri útils, pertinents i necessàries per resoldre la demanda i les altres proves que decideixi d'ofici, resol mitjançant un aute dins els tretze dies hàbils següents.

5. Contra l'aute que no admet o que resol el recurs en fase d'apel·lació no es pot interposar cap recurs.

6. L'incident de nul·litat no suspèn l'execució de la sentència o la resolució a la qual s'imputi la vulneració de drets fonamentals, llevat que ho decideixi expressament el batlle o el tribunal quan consideri que en cas contrari es pot ocasionar un perjudici greu i de difícil reparació a la part que formula l'incident.

7. La formulació prèvia de l'incident de nul·litat no és un requisit necessari per interposar un recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional quan es tracti d'una resolució judicial ferma dictada pel Tribunal Superior de Justícia.”

III.- CONSIDERANT; Que l'incident de nul·litat d'actuacions que regula l'article 18 bis de la Llei transitòria de procediments judicials no constitueix una nova instància processal, on es puguin revisar els pronunciaments de la resolució impugnada, sinó un remei extraordinari encaminat a esmenar vulneracions del dret fonamental a la jurisdicció que s'hagin produït en un procediment conclòs mitjançant sentència o altra resolució ferma.

D'acord amb l'article 18 quater, què es l'aplicable, només es pot al·legar com a causa de nul·litat la vulneració de drets fonamentals per infraccions processals o defectes de forma que hagin causat indefensió o per incongruència -per no resoldre's qüestions plantejades- i en cap d'aquestes causes de nul·litat incorre l'aute del Tribunal de Corts de data 18 de febrer del 2019 com ja s'exposa en l'aute recorregut.

Així, la pretesa incongruència no és tal ja que, i així ho fonamenta el Tribunal de Corts, no és que s'oblidi de tractar la qüestió, sinó que no decideix sobre la condició de tercer de bona fe de la recurrent, perquè es tracta d'una qüestió que ha estat per primera vegada al·legada en el recurs d'apel·lació interposat contra l'aute en què s'adopta la mesura cautelar i no ha estat objecte d'anàlisi i resolució per la Batlle Instructora.

I és que la recurrent en aquest procediment, quan es va dictar l'auto acordant les mesures cautelars, segons ha informat la Batlle instructora, tenia la condició de investigada, és de suposar en relació a un presumpte delicte de blanqueig de diners en relació a les sumes ingressades en el seu compte del compte corrent de la societat LANDSTREET INTERNACIONAL INC., i, com al·lega el Ministeri Fiscal, el que no es pot pretendre és que el Tribunal de Corts a través d'un recurs d'apel·lació contra una mesura cautelar modifiqui la condició processal de la recurrent i examini i analitzi una sèrie de proves que no han estat mai presentades davant del Batlle instructor.

Per a l'adopció de la mesura cautelar d'embargament és suficient l'existència d'indicis de què els fons embargats provenen d'una activitat il·lícita i la necessitat d'assegurar el seu comís i són aquestes qüestions les que poden ser objecte de recurs.

Respecte al coneixement per part de la recurrent de l'origen il·lícit dels diners rebuts, ha de ser una vegada acordada la mesura cautelar, quina eficàcia exigeix que s'adopti abans de que la part afectada tingui coneixement de la mateixa, quan la part afectada pot mostrar la seva oposició i proposar les proves que abonin les seves pretensions i el Batlle Instructor, després de practicar les que consideri adequades ha de resoldre per auto motivat que pot ser recorregut.

Cap indefensió s'ha produït a la part recurrent perquè podia defensar els seus interessos mitjançant el procediment legalment establert i amb la possibilitat del dret a un recurs que, en cas de que hagués resolt el Tribunal de Corts, no tindria. De fet, la part recurrent ja anunciava en el escrit de recurs contra l'auto de la Batllia que procediria a presentar davant la Batlle Instructora un escrit sol·licitant l'alliberament dels fons bloquejats.

Respecte a la proporcionalitat de les mesures, també es analitzada per l'auto de 18 de febrer del 2019 prenent en consideració que la mesura cautelar només s'acorda respecte a aquelles quantitats percebudes quin origen apareix com il·lícit i l'obligatorietat de la seva adopció pel Batlle d'acord amb l'article 116 del Codi de Procediment Penal, complint així el deure de congruència que no exigeix donar una resposta detallada a cadascú dels arguments de la part. Serà després en el procediment d'oposició quan la part podrà també exposar les seves necessitats econòmiques i, sol·licitar, si s'escau, poder disposar d'alguna part dels diners immobilitzats.

Finalment, cap precepte processal es cita com infringit per l'auto de 18 de febrer del 2019, ni tampoc es denuncien defectes de forma generadors de

indefensió en quant hagin pogut privar a la part d'al·legar i justificar els seus drets per a que li siguin reconeguts.

L'apel·lant torna a insistir en el seu recurs en els mateixos motius ja plantejats en l'incident de nul·litat, motius que ja van ser examinats a la resolució objecte de recurs, considerant per tant que no s'ha produït cap indefensió al recurrent ni tampoc s'ha vulnerat cap dels drets fonamentals denunciats.

En conseqüència, el recurs interposat per la representació lletrada de R.C.S. contra l'Aute de data 14 de juny del 2019 dictat pel Tribunal de Corts ha de ser desestimat.

IV.- CONSIDERANT: que havent estat desestimat íntegrament el recurs, procedeix imposar a la part apel·lant les despeses processals causades en aquesta segona instància..

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

DECISIÓN

La Sala Competent del Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, en nom del poble andorrà, decideix:

1.- DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de R.C.S. contra l'aute de data 14 de juny del 2019 dictat pel Tribunal de Corts en la causa núm. 8000176/2015

2.- Confirmar íntegrament dit aute

3.- Imposar a la part apel·lant les despeses processals causades pel recurs.

Així, per aquesta nostra resolució, definitivament jutjant, ho manem i signem.